

Een verklaring omtrent gedrag (VOG)

Wachten heeft ook een andere kant

Zkv Magdalena Eisenga

Met de titel 'VOG ouder dan 5 jaar' probeerde mijn beroepsvereniging mij te verleiden om hun mail te openen. Mijn VOG bleek bijna verlopen en ik werd aangespoord om tijdig een nieuwe aan te vragen.

Op maandagochtend begaf ik me naar het gemeentehuis van het dorp Hoogkerk, dat ondanks de agglomeratie met de stad, nog wel een eigen gemeenteloket bezat. Op het scherm van de automaat, bij de entree in de wachtruimte, tikte ik de optie VOG in en als tegenprestatie ontving ik een nummertje. Het loket begaf zich in een modern multifunctioneel centrum met aan de rechterkant een kinderopvang en aan de linker kant de entree van 'het Suikercafe', dat ik -waarschijnlijk geheel ten onrechte- met het Islamitisch Suikerfeest associeerde.

Het was niet druk in de open wachtruimte, maar er was wel sprake van enige reuring. Een vrouw in een rolstoel – waarvan ik toen nog niet wist hoe oud ze was- vertelde haar begeleider uitvoerig over haar vorige bezoek aan het gemeenteloket en via de ingang van 'het suikercafe' - kwam een blanke man onze kant op. De man naast me groette hem en vroeg of het biljarten alweer was begonnen. Ondertussen stelde een kleuterklasje zich twee aan twee op om naar de gymles richting het 'Suikercafe' te gaan. Dit betekende dat ze de wachtkamer dwars moesten oversteken, waardoor de juf zich inspande om de kleuters tijdens de oversteek stil te houden.

Mijn blik verplaatste zich naar het informatiescherm om te zien of ik al aan de beurt was. De balie nummers werden afgewisseld met het item "heb jij ook zo'n hekel aan wachten". Met dit filmpje wilde de Gemeente de wachtende burgers aansporen om in het vervolg via de website een afspraak te maken. Ik vroeg me af waarom de Gemeente deze voorkeur had en besloot voor mijzelf dat wachten ook een andere kant kon hebben.

Toen ik aan de beurt was mocht ik bij de medewerkster van Balie 1 plaats nemen. Ze keek me aan en deelde me mee dat ik voor een VOG verklaring kwam. Ik knikte en overhandigde haar mijn rijbewijs. Terwijl ze het aanpakte zei ze: "dan gaan we die Nu Digitaal aanvragen". Even dacht ik dat het een terechtwijzing was, omdat ik dit wellicht thuis zelf ook digitaal had kunnen afhandelen. Toen ik echter de woorden Transparant, Open en Professioneel op haar koffiemok zag staan, was ik gerust gesteld en liet ik deze gedachte snel weer varen. Geroutineerd tikte ze de gegevens in en in schril contrast met het geanimeerde gesprek aan balie 3 hadden wij op dat moment geen tekst. Ze zei tegen de vrouw in de rolstoel dat haar nieuwe paspoort nu weer tien jaar geldig zou zijn, waarop de vrouw antwoorde dat zij dan honderd jaar zou zijn.

Even keek ik hun kant op, tot ik hoorde dat er uit onze printer een formulier rolde. De beambte legde deze voor mij neer en wees met haar pen naar het kopje screeningsprofiel, waarachter stond aangegeven op welk terrein deze verklaring van goed gedrag van toepassing was. Ik boog over het papier, keek naar de regel die ze aanwees en citeerde: 'gezondheidszorg en welzijn van mens en dier'. Ze knikte instemmend terwijl ik mijn handtekening plaatste. Ik betaalde met de pin en ze vertelde me dat de VOG binnen vier weken thuis op mijn deurmat zou liggen. Ik stond op, pakte mijn tas en bedankte haar.